

ning. Udvalgets Mindretal har troet at burde stille Forslaget, da det har været bebudet i Betænkningen, og da det ikke vilde være billigt, at ærede Medlemmer ikke fik Leilighed til at afstemme derom. — Forslaget under Nr. 13 tilfigter blot at ændre en Uagtsomhed af Udvalget, idet det nemlig var blevet overseet, at saaledes som vi foreslog at redigere Begyndelsen af § 12, nemlig, at give Regler for Dpløb og Tumult alene og ubelade, hvad der sigtede til Forsamlinger, var det nødvendigt, at vi ogsaa i andet Affnit af Paragrafen tog disse Ord: „eller Forsamlingen“ ud; det er til at rette denne Feil, at Forslaget sigter. — En noget større Betydning have Forslagene under Nr. 14 og 15. Den ærede Forsamling vil erindre, hvorledes det hænger sammen med disse Forslag. De Herrer ville mindes, at der ved anden Behandling forelaae to Ændringsforslag (Nr. 31 og 32) det ene af Udvalgets Fleertal, det andet af Udvalgets Mindretal, af hvilke Mindretallets Forslag gik ud paa at sammensatte alle Slags Forsamlinger under Et, hvorimod Fleertallet ansaae det for vigtigt at sondre imellem Forsamlinger under aaben Himmel og Forsamlinger under Tag. Mindretallets Forslag blev forkastet med 54 Stemmer mod 9, og Fleertallets blev derefter vedtaget med 62 Stemmer imod 1. Denne Afstemning er Grunden til, at et Medlem af Mindretallet, som isvrigt endnu fastholder sin Anskuelse, saaledes som den var udtrykt i Ændringsforslaget under Nr. 32, ikke pagny har gjentaget sit Forslag, men kun har forbeholdt sig sin Stilling saaledes, at Forslagene under Nr. 14, 15 og 16 ere opførte som stillede af Udvalgets Fleertal, idet nemlig det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) ikke har ønsket at tiltræde dem. Vi have ved disse tre Forslag søgt at afhjælpe de forskjellige Betæneligheder, som ved anden Behandling bleve yttrede imod den Form, hvori vort Forslag under Nr. 31 var stillet. Naar det første Affnit af det, som ved anden Behandling blev føiet ind i Loven, gik ud paa, at ved offentlige Forsamlinger under aaben Himmel skulde Politiet hde sin Distand til at opretholde Orden, og der saa uden Videre tilføiedes: „Antager Uordenen Skikkelse af Ufred eller Slagsmaal“, saa kunde denne Re-

daktion give Anledning til den Opfattelse, at vi ansaae det for Reglen, at offentlige Forsamlinger under aaben Himmel altid udartede til Uorden; vi have troet, at det vilde være smukttere, naar vi gav det en anden Bending, hvilket vi have tilfigtet at naae ved at foreslaae Ordene: „opstaaer der Uorden“, og derefter at føie til som en nærmere Bestemmelse: „som udarter til voldelig Abfærd“. — I Lovforslaget, som det nu foreligger, staaer der: „Antager Uordenen Skikkelse af Ufred eller Slagsmaal“; disse Ord, som kunne give Anledning til nogen Misforstaaelse og Tvivl, og om hvilke det ikke uden Tvivl er sagt, at det var urigtigt at stille Slagsmaal sidst, da det dog aabenbart er noget langt Værre end Ufred, og der derved vilde komme en underlig Pleonasmie ind i Loven, have vi, som sagt, foreslaaet omblyttede med, at Uordenen skal udarte til „voldelig Abfærd“, idet derved formeentlig er betegnet en utilbørlig Fremgangsmaade baade imod Personer og imod Ting, imod offentlig eller privat Eiendom, som kunde gjøre det nødvendigt for Politiet at skride ind. Den anden Ændring, som vi have foreslaaet i dette Affnit, gaaer ud paa, at istedetfor, at der nu staaer, at Politiet kan fordre Forsamlingen hævet, eller, saafremt der ingen Leder findes, selv erklære den for hævet og da indskride som ved Dpløb, skulde der komme til at staae, at naar Politiets Fordring om at hæve Forsamlingen ikke efterkommes, kan Politiet selv erklære Forsamlingen for hævet og da indskride som ved Dpløb. Det var den høitærede Justitsminister, som gjorde opmærksom paa, at der i Forslaget kun var sagt, at Politiet kunde „fordre Forsamlingen hævet“, uden at der nærmere var bestemt, hvad der da skulde skee, hvis denne Fordring ikke blev efterkommet. Denne Betænelighed kunde isvrigt tillige have været gjort gjældende imod det andet Ændringsforslag, nemlig Mindretallets (Nr. 32), men vi have ialtsald troet, at det vilde være vigtigt at imødekomme Betæneligheden derved, at vi sagde, hvad der da skulde skee, naar Fordringen ikke blev efterkommet, hvad enten dette saa stete af den Grund, at der ikke fandtes Noget, som kunde hæve Forsamlingen, eller fordi den, der var i en saadan Stilling, at han kunde gjøre